



UNIVERSITÄTS-  
BIBLIOTHEK  
PADERBORN

## Universitätsbibliothek Paderborn

**Historia Scholastica Magistri Petri comestoris sacre  
scripture seriem breuem nimis [et] obscuram elucidans**

**Petrus <Comestor>**

**Argentine, 1503**

**VD16 P 1829**

De federe quod statuit populus ad deum. capitulum. xvj.

**urn:nbn:de:hbz:466:1-30892**

# Historia

## O tempore ascē

e dit caleph in terrā sibi traditā: et p̄cussit i ebron tres filios enach, et ascēdēs inde obcedit ciuitatē dabit: q̄ p̄us vocabat cariath sepher, id est ciuitas larū. Quies ei e sc̄ptores erant. Quam cū inuenisset munitā ait, Qui prim⁹ p̄cussiterit urbem hāc et cepert̄ dabo ei aram filiaz̄ meā uxorez cum ea, et cepit eā othoniel fili⁹ cenez frater caleph iunior eo. Erat autē vterī fratres tñ Ham ille filius iephone: iste p̄o fili⁹ cenez dñs, nisi forte pater eorū binom⁹ fuerit. Dedit itaq̄ caleph filiā suā aram fratri suo in uxore. Que cum pergeret cuiviro ad urbem traditā sibi, suasa est a viro suo ut peteret a p̄e suo agrū in conuallibus. Suspirauitq; et fleuit ut sedebat in asino. Lui caleph. Quid habes iqt̄. At illa, Da mihi benedictionē Terrā arentē dedisti mihi: iunge et irrigua. Edidit caleph ei irriguum superius et irrigum inferi⁹, id est agros irriguos circa ciuitatē ab oriente et occidente.

In paralippomenon dñ ebro cariothartim, id est ciuitas siluarū, vel cariathbaal, id ē ciuitas myscarū vel viorum. Hec nota determinat obiectioz̄ q̄ de eo fieri pot, et caleph obuiabat legi tam date dando fratri nepoti suo filiū suam,

Nota q̄ caleph manuit seruare votū suū q̄ legem: q̄ interdicte matrimoniu⁹ cū filia fratris nisi forte lex i telligat de filia fratris ex patre,

Ixx. Redemptionem excelsarū et redēptio⁹ ne humiliū, subaudiſſtū, fluenterum.

De creditu duarū tribūnū et dimidie

Capitulum, XV.

## Odem tempore

e cū iā quartus decim⁹ transiſſet annus: dixit ruben iosue et gad et dimidie tribūi manasse. Fecistis q̄ p̄cepit vos moyses famul⁹ dei. Et q̄ dedit dñs fratribus vestris quietē, reuertimini ad terraz possessionis vestre, ita dūtaxat ut custodiatis legē dei: et collatis eos: nec eatis p̄ deos alienos, q̄ arcā et tabernaculū nō habebi

tis. Fratres sumus et servi vnius dei: licet in terecto flumine separaremur. In multa substantia reditis: dividite eā cū fratribus qui remanserūt. Qui reuertentes venerūt ad mulos iordanis. Sic em̄ dictus est locus p̄ quē transierunt, aliis per quē transierunt filii israel dicitur vada iordanis. Et edificare rūt iuxta iordanē altare infinite magnitudinis: vocantes hoc nomine illud. Et estimos nū nostrū q̄ dñs ipse est deus. Videntur Josephus velle q̄ altari superinscripsissent illud. Cunq; rediſſent ad propria nunciatū est iosue et his qui remāserant de edificatiōe altaris, et arbitrii sunt illos erexit esse illō: ut immolarēt sup eo victimas, quod non licet nisi sup altare quod statuerat deus ante tabernaculū. Lūc arripuit arma ut delerent eos de cōſilio: missus est ad eos phinees et decē honorati cum eo: qui dixerunt ad eos, Que est ista trāgressio. Cur reliquistis deū israel et cultū eius: edificantes vos altare sacrilegum. At illi responderunt, Absit a nobis hoc scelus, alioquin de⁹ ipse querat et iudicet. Sed timuimus ne cras dicent filii vestri filiis nostris, quid vobis et nobis. Quid vobis et dño deo isrl, Terminus posuit dñs inter nos et vos. Quāobrem memoriale hoc crecimus in signum: q̄ nā fratres vestri sumus et descole vobiscū. His auditis placatus est phinees. Et cum retulisset verba hec ad omnē populi lauda uerunt deū. Hic videntur quibuscā factum esse quod legitur in libro iudicū, q̄ angelus domini transiſſit de galgala ad locum feniſſtū. Szqr potius videt Augustino hoc factum esse post mortē iosue, nō em̄ auti fuit rūt filii israel eo viuente agere recedere a deo, nos illud loco suo explicabimus.

De federe qđ statuit populus ad deum,

Capitulum, XVI.

## Voluto autē mul

e to tpe cōgregauit iosue oēm israel in schūm: et ait, Ego hodie ingredior viā vniuersē carnis, et scio vos pronus ad irridanduz deū. Eligite hodie qđ placet: cui potissimum seruire debeatis, utrū dñs q̄ bus seruierunt patres nostri in mesopotamia, an dñs amorreorū in quorum terra habitat, ego autē et dom⁹ mea seruiemus dñs. Et ait popul⁹, Dño seruiem⁹; absit ut ab eo

# Judicium

recedamus. Et dixit Iosue Testes vos estis qd; hodie elegistis vob; dñm. Et rñderit. Testes sum. Et ascenderit in sylo: vt starerit cora dño Percussitq; ppls in die illa fedus cū domino: et in signū federis effudit Iosue aquā super terrā. Hos erat gentib; i signū et robur federis initii sanguine suillū effundere, quas si diceret. Sic effuderet sanguis illi? qd; viola, uerit b; fed? Hebrews vō aquā fundētes: atro ciōrē penā in violatorē iudicabāt. Alij enim liquores nō effunduntur de vase, qn alioq; vestigium sui in eo relinquit. Sol aque liquor proflus effundit. Qd; faciebat hebrei in fede re initio cū dño, q; diceret. Hō solū violator bus federis peribit: sicut in alijs sit federis, sed tota progenies ei⁹ pibit cū eo: vt nullū vestigium ei⁹ apparet sup terra. Scriptorū Iosue in die illa vba hec in volumine legis del. in libro b; et tulit lapidē pgrandē, posuitq; eum subter querū qd; erat ante sanctuarium dñi: et ait. En lapsi iste erit vobis in testiūoniu; Solebat em veteres hmōi durabilitā erige re: vt sui diuturnitate posteri initū fed? i me morā reuocarent. Dūmissorū Iosue populū singulos in possessionē suam.

De morte Iosue et eleazar. Capl'm, XVII

## Olt hec mortu;

pus ē Iosue: cū eēt centū et decē annoz. Quadragintaq; tuorā annoz erat cū accessisset ad moysen et qdraginta annis seruuit ei in deserto. Et qd; colligis qvris qntisq; anis rexit ppls trās iordanē, et sepeluit eū i ramnassa ra qd; sita ē in mōte ef Babaa finees pōt eē fram. Eleazar qz nomē ciuitatis a fine mortu⁹ ē, et sepeliert es ibi sepulto, v'l pos eū in gabaa finees et sunt eē due dicitōes, filij el⁹, qd; data ē cī in mōte effram: qd; successit pīl in sacerdotium,

### Incidentia,

In diebo Iosue ericron⁹ p'm iūrit qdrigā in grecia, erat qd; ppe apō alias natōes Busiris tyranidē exercuit i hospites, phenice et cathōmus d thebis egyptiorū in syriā pfecti, in regione tyri et sidonis regnauerunt. Sz cathōmo recedēte in greciā terra a phenice phenica dicta est, Europe filie phenicis iupit mīstus est. Danaus p qnq; ginta filias qns qnq; ginta filios egisci fratris sui interfecit; uno tm̄ sup̄stite qui regnauit post eum,

Historia iudicium,	ca. j.
Quomodo iudas pugnauit contra chanaeum,	ca. ij.
De cneis et transgressioē ppli,	ca. iii.
De loco flentū in galgalis,	ca. iii.
De othoniele,	ca. v.
De aioth et sangar,	ca. vij.
De delbora et Barach, Sysara, Jabel, et Jabin,	ca. viij.
De gedeone,	ca. viij.
De abimelech,	ca. ix.
De thola,	ca. x.
De lat galadite et morte eius,	ca. xi.
De lephe,	ca. xij.
De abessan,	ca. xiiij.
De abilon,	ca. xiiiij.
De abdon,	ca. xv.
De samsone,	ca. xvij.
Quō samson interfecit leonē,	ca. xvij.
Quomodo interfecit multos cu; mandibula asini,	ca. xvij.
Quō tandem decept⁹ fuit samson,	ca. xix.
Incidentia,	ca. xx.
De micha,	ca. xxij.
De uxore leuiste,	ca. xxij.
Deruth,	ca. xxij.

Incipit historia iudicū. Capl'm, I.

## Iber iudicū

I hebrei sopherim dñ, qd; ius dices describit vsg; ad he li sacerdotē, et ob b; dñ iudi cū tāq; materia. Vide tñ qbusdam ab autorib; sic noiat, vt qsi chronice scribēdo qsc; iudicū tps suū in ac̄s redigerit. Quis aut̄ i vnu cō pegerit dubiū est. Dicūt qdaz q Samuel, alij q Eisdras Ucrisimil⁹ videt, q Ezechias q pa rabolas salomonis et libru regū i vnu colle git. Si qrit qre Iosue et moyses iter iudices nō annūcerent, dicim⁹, qd; nō solū iudicauerit p'lm, sed et reverūt. Leteri vō nū iuris i plo habuerūt: nisi qd; in tribulacōb; suis p'silio et prudentia eoz ppls vrebāt.

Quō iudas pugnauit ptra chananē,

Capl'm, II.

## Z factū est post

mōte Iosue iūluit popul⁹ dñm

et fintes Quis ascēdet an nos cō

m

